

наркотиками користуються послугами бухгалтерів, юристів, брокерів – які спокусилися на неймовірні прибутки. Це також потрібно враховувати під час аналізу та викриття злочинних схем.

Список використаних джерел

1. Енциклопедія банківської справи / за ред. В. Ющенко. – К.: Атіка, 2001. – 640 с.
2. Зубков В. А., Осипов С. К. Міжнародні стандарти у сфері протидії відмиванню злочинних доходів і фінансуванню тероризму: навч. посібник. М.: Юриспруденція, 2010.
3. Виявлення та розкриття злочинів у сфері незаконного обігу наркотичних засобів: навч. посіб. / А. М. Волощук, С. А. Буткевич, В. О. Біляев та ін. – Одеса: ОДУВС, 2011. – 342 с.
4. Гасиджак Г. Методи і прийоми відмивання грошей в казино: 2011 ЛІБС УБС НБУ, 501-Фм.

Ключові слова: механізм «відмивання» коштів, наркобізнес, контрабанда валюти, «коралові» компанії, маскуванню прибутку.

Науковий керівник: *к.ю.н., доцент Ізвіта А. М.*

Шапалова Аліна Євгенівна

студентка 4-го курсу факультету підготовки слідчих
Національного університету «Одеська юридична академія»

СОЦІАЛЬНІ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ПОКАРАННЯ У ВИГЛЯДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

Особистість засуджених досліджували як вітчизняні, так і зарубіжні дослідники, зокрема: Г. Ф. Хоряков, І. С. Яковець, О. М. Джужа, А. В. Гаркуша, О. В. Беца, Д. М. Ягунов.

До соціально-психологічних наслідків позбавлення волі варто, в першу чергу, віднести: відрив засуджених від сім'ї, родичів і близьких, трудових колективів, інколи – розпад сімей, відсутність в УВП роботи за спеціальністю, яку вони мали до засудження, перебування в середовищі злочинців тощо.

Однією з найбільш складних проблем, що виникають у процесі виконання покарання у вигляді позбавлення волі, є проблема соціальної адаптації звільнених з місць позбавлення волі. У засуджених немає можливості, знаходячись у місцях позбавлення волі, заробити необхідні кошти для себе, не говорячи вже про те, щоб підтримати заробленими грошима родину, що залишилася без годувальника і внаслідок цього без матеріальної підтримки.

У 2015 р. звільнено 88 тис. осіб і лише 34% із загальної кількості працевлаштувалися [1, с. 436-437]. Прийняття і набуття чинності Закону України «Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк» не змогло розв'язати зазначеної проблеми, і положення цього закону залишаються фактично нереалізованими.

Більшості осіб, що звільнилися з місць позбавлення волі, важко пристосуватися до нового життя у нинішній час. В результаті вони нерідко попадають до маргінальної частини населення, не можуть знайти свого місця в житті, найчастіше поповнюють число осіб без певного місця проживання, нерідко знову вчиняють злочини і потрапляють до місць позбавлення волі. Так, за даними досліджень, рецидив серед осіб, звільнених з місць позбавлення волі, складає 45-54% [2, с. 28-29].

Серед негативних соціальних наслідків варто назвати колосальне число осіб, що мають клеймо судимості. Ураженість людей клеймом «сидів», «був під слідством чи судом», «був засуджений» тягнеться негативним шлейфом протягом усього життя людини і є перешкодою для роботи у багатьох галузях життєдіяльності суспільства і держави. У широкому соціальному плані це явище формує ущербність значної частини суспільства, її своєрідну неповноцінність із усіма наслідками, що звідси випливають, впливаючи деякою мірою і на генофонд нації.

Така міра покарання, як позбавлення волі, пропускає через виправні установи величезну кількість громадян. В основному це громадяни України, що повертаються в наше суспільство і негативно впливають на суспільну свідомість, суспільну мораль і моральність – адже кожен, хто побував у місцях позбавлення волі, повертаючись в наше суспільство, привносить із собою частку тюремних традицій і законів, фольклор, «культуру», спосіб життя, тюремну психологію і філософію. Проведені вибіркові дослідження контингенту місць позбавлення волі показують, що значна частина цієї категорії засуджених не представляє значної суспільної небезпеки і могла б відбувати інші, не пов'язані з позбавленням волі, покарання.

Науковцями відзначається, що з самого початку відбування терміну покарання слід думати про майбутнє, яке чекає в'язня після його звільнення. Тому треба допомагати йому зміцнювати і підтримувати зв'язки з особами та установами, що знаходяться за стінами закладу, які здатні захистити інтереси його сім'ї і сприяти включенню його в життя суспільства після звільнення [3, с. 10-11].

Аналіз причин, умов та факторів негативного проходження процесу ресоціалізації дозволяє виявити як загальносоціальні негаразди (політична, економічна нестабільність, безробіття), так і проблеми в самій системі відбування покарань.

До останніх слід віднести: 1) нестачу кваліфікованих працівників, зокрема психологів, на плечі котрих значною мірою лягає завдання з

ресоціалізації; 2) низьку поінформованість засуджених про суспільні інститути, спричинену недостатнім рівнем діяльності працівників УВП у даному напрямку; 3) відсутність співпраці між органами пробачії та центрами соціальної реабілітації.

Для покращення ситуації доцільно здійснити такі заходи: 1) розробити програми підготовки засуджених до звільнення з місць позбавлення волі з використанням закордонного досвіду; 2) розробити план поширеного впровадження принципу гласності в роботі пенітенціарної системи.

Таким чином, поставлене завдання створення умов для виправлення і ресоціалізації засуджених потребує напруженої роботи по вдосконаленню всієї системи.

Список використаних джерел

1. Скінь А. В. Виправлення та ресоціалізація засуджених у місцях позбавлення волі як соціально-педагогічна проблема: науково-історичний аналіз Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. 20016 – № 21. – С. 429-440.
2. Хохряков Г. Ф. Парадоксы тюрьмы / Г. Ф. Хохряков. – М. : Юрид. лит., 1991. 224 с.
3. Яковець І.С. Проблеми визначення виду режиму установи виконання покарань // Право України. – 2003. – № 11. – С. 7-12.

Ключові слова: засуджені, соціальні проблеми, психологічні проблеми, ресоціалізація, позбавлення волі, виправлення
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Черкасов С. В.

Шейко Дмитро Петрович

студент V курсу Інституту кримінальної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

ІНФОРМАЦІЙНА ПІДТРИМКА МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ

У ХХІ столітті глобальні виклики міжнародній безпеці і розвитку вимагають комплексної відповіді з боку міжнародного співтовариства, вибудовування системи зв'язків і взаємодій, як держав, так і недержавних акторів для консолідації світового співтовариства з метою ефективного вирішення глобальних проблем сучасного світу. Процеси глобалізації політичного регулювання вже стали фактом сучасної